Dosarul nr. 4r-4727/24 Judecătoria Străşeni (sediul Central)
4-24076310-02-4r-11112024 Judecător: Grosu Mihaela

D E C I Z I E

29 octombrie 2026 mun. Chişinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Băbălău Denis
Judecătorii Schibin Vladislav și Buzu Elisaveta

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul agentului constatator din cadrul INSP al IGP, Olărescu Lucian declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Străşeni (sediul Central) nr. 5r-165/2024 din 16 octombrie 2024, în cauza contravențională, în baza contestației depuse de către Starîi Andrei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 081950 din 09.06.2024 întocmit în privința lui Starîi Andrei în baza art. 236 alin.(2) din Codul contravențional.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul, -

A C O N S T A T A T:

1. La 09.06.2024, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică a DP mun. Chișinău, al MAI, Olărescu Lucian, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 081950 din 09.06.2024, în baza art. 236 alin.(2) din Codul contravențional, în privința lui Starîi Andrei, pentru faptul că la data de 09.06.2024, ora 15:37, în Străşeni, ***** Starîi Andrei conducând unitatea de transport de model ***** a depășit limita de viteză 90 km/oră, stabilită în localitate, deplasându-se cu 113 km/oră.
2. Prin acțiunile sale intenționate, Starîi Andrei a comis contravenția prevăzută de art. 236 alin.(2) din Codul contravențional, depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră.
3. Nefiind de acord cu decizia întocmită, la 24.06.2024, petiționarul Starîi Andrei a înaintat contestație împotriva procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 081950 din 09.06.2024.
4. În motivarea contestației, a indicat la prevederile art. 10 din Codul contravențional, care prevede că, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este

pasibilă de sancțiune contravențională. Astfel în comportamentul său nu se regăsește componența contravențională prevăzute de 236 alin.(2) din Codul contravențional din motiv că a indicat că aparatul măsurat viteza TruCAM nu i-a fost prezentat și în fața lui a mers alt loc de transport cu viteză mai mare și nu a fost stopat. Totodată, a făcut referire la prevederile art.19 din Codul de procedură penală, accesul liber la justiție și consideră că agentul constatator în cadrul jurisprudenței CtEDO la emiterea deciziei a examinat pripit și nu a dat o apreciere cuvenită celor indicate mai sus, mai mult ca atât, indică că el nu a comis nici un fel de contravenție care a indicat agentul constatator în procesul-verbal întocmit. A mai făcut referire la art. 425 din Codul de procedură penală, care stabilește că, probele sunt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. Probele agentului constatator au fost dobândite fără a fi respectate prevederile RCR cât și regulamentului privind aplicarea și funcționarea a lidarului Trucam. La fel a indicat și la art. 375, 448, 441 din Codul contravențional. Din dispozițiile indicate mai sus consideră că, agentul constatator la examinarea prezentei fapte nu a elucidat sub toate aspectele cauza dată și mai mult ca atât nu au fost administrate suficiente probe pentru a demonstra vinovăția lui în cele invocate de agentul constatator în procesul verbal. Circumstanțele de fapt și de drept demonstrează că nu este vinovat de comiterea contravenției menționate și ilegal și imparțial a fost sancționat de către agentul constatator.

5. A mai menționat că, în cazul din speță nu a fost prezentate toate probele necesare pentru a demonstra vinovăția lui în comiterea contravenției. La întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator nu a luat în calcul regulamentul de folosire a aparatului lidar TruCAM și nu a fixat toate datele în procesul-verbal cu privire la contravenție, potrivit conținutului art. 236 din Codul contravențional este direct indicat depășirea vitezei de circulație pe sectorul de drum respectiv, fără a fi invocat sectorul dat.

6. Prin urmare, a solicitat admiterea contestației și anularea deciziei de sancționare contravențională și a procesului verbal cu privire la contravenție.

7. Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 5r-165/2024 din 16 octombrie 2024, s-a admis contestația depuse de către Starîi Andrei împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI 06 081950 din 09.06.2024, întocmit în privința lui Starîi Andrei, în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, ca fiind întemeiată. S-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria/nr MAI 06 081950 din 09.06.2024, întocmit în privința lui Starîi Andrei în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional, pe motivele indicate în partea descriptivă a prezentei hotărâri.

8. Împotriva hotărârii Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 5r-165/2024 din 16 octombrie 2024, agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Olărescu Lucian, a depus în termen recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii cu rejudecarea cauzei.

9. A indicat că, agentul constatator, la întocmirea procesului-verbal a respectat normele procesuale și materiale expuse, totodată a prezentat probele acumulate în cadrul dosarului contravențional intentat împotriva cet. Starîi Andrei.

10. În conformitate cu prevederile art.468 alin. (4) din Codul contravențional, *recursul este însoţit de dovada de plată a taxei de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr.213/2023. În cazul dat, dispoziţiile art.448 alin.(9) şi (10) se aplică în modul corespunzător.*

11. Potrivit art. 5 coroborat cu pct. 1.8 din anexa nr. 2 din Legea taxei de timbru nr. 213 din 31.07.2013, *se scutesc de taxa de stat şi de taxa de timbru Ministerul Afacerilor Interne, autorităţile administrative şi instituţiile deconcentrate ale acestuia, Serviciul Fiscal de Stat şi Centrul Naţional Anticorupţie.*

12. Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

13. Colegiul, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

14. *Analizând şi apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale şi prevederile legale pertinente, Colegiul conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.*

15. Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

16. Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

17. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

18. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: *lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit.*

e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

19. În fapt, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 081950 din 09 iunie 2024, Starîi Andrei a fost sancționat cu amendă în mărime de 18 (optsprezece) unități convenționale, ceea ce constituie 900 (nouă sute) lei, cu aplicarea a 4 (patru) puncte de penalizare, în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acestuia că, *"La data de 09.06.2024, ora 15:37, în Străşeni, ***** Starîi Andrei conducând unitatea de transport de model ***** a depăşit limita de viteză 90 km/oră, stabilită în localitate, deplasându-se cu 113 km/oră.".*

20. Potrivit art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, *depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră se sancționează cu amendă de la 18 la 24 de unități convenționale cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.*

21. La caz, procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 081950 din 09 iunie 2024 a fost perfectat în prezenţa lui Starîi Andrei, însă ultimul a semnat procesul-verbal la pct. 18 al procesului-verbal la compartimentul privind comunicarea conținutului actului emis (f.d. 10).

22. Subsecvent, conform art.7 din Codul contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

23. Potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

24. Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

25. Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a lui Starîi Andrei, în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că, în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 236 alin.(2) din Codul contravențional.

26. În concluzie, instanța de fond a reținut justificat că agentul constatator nu a prezentat probe clare și concludente privind locul exact al constatării faptei și limita legală aplicabilă pe acel segment, adică să demonstreze că cu certitudine că măsurarea vitezei a fost efectuată pe un segment de drum unde limita legală era de 50 km/h, și nu pe porțiunea unde era permisă viteza de 70 km/h, dubiul creat urmând a fi interpretat în favoarea persoanei atrase la răspundere contravențională, conform principiului in dubio pro reo.

27. Respectiv, instanța de recurs reține că, agentul constatator nu a stabilit vinovăţia învinuitului aşa cum nu a prezentat careva probe în acest sens. Totodată, din materialele anexate cu titlu de probă la dosar, și anume din planșa fotografic TruCAM, nu este clar unde aceasta a fost făcută, în localitate sau în afara acesteia, existând o situație de incertitudine.

28. Colegiul reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției conducătorului auto în comiterea încălcării prevederilor art. 236 alin.(2) din Codul contravențional, sunt nefondate. Or, contrar alegațiilor din cererea de recurs, la caz, se atestă cu certitudine că, la materialele cauzei lipsesc careva probe care să demonstreze circumstanțele de fapt pretinse a fi comise de către Starîi Andrei, în sensul în care, de către agentul constatator nu au fost prezentate probe care ar demonstra săvârșirea contravenției de către presupusul contravenient.

29. Aici, Colegiul consideră oportun de a nota și faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție prin sine nu poate constitui probă suficientă, or, acesta este un act procesual, care constată anumite circumstanțe de fapt în mod unilateral de către agentul constatator.

30. În conformitate cu art.425 alin.(1) și (3) din Codul contravențional, *probele reprezintă elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod, care servesc la constatarea existenței sau a inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. Aprecierea probelor se face de către persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cu privire la acestea în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și în baza legii.* Potrivit art.425 alin.(5) din Codul contravențional, *sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.*

31. În altă ordine de idei, instanța de recurs subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

32. Prin urmare, analizând cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție, precum și decizia de sancționare prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa de recurs este solidară concluziei fondului privind încetarea procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției, or, în acord cu prevederile art.441 alin.(1) din Codul contravenţional, *procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.*

33. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a

formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).*

34. Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

35. Se apreciază că, instanța de fond a dat o apreciere corespunzătoare materialelor cauzei, a ținut cont de cerințele art.457-458 din Codul contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 din Codul contravențional.

36. În concluzie, Colegiul notează că, instanța de judecată întemeiat a stabilit faptul că în prezentul proces contravențional, nu a fost dovedit fapta contravenţională specificată la art. 236 alin. (2) din Codul contravenţional.

37. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

38. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul agentului constatator din cadrul INSP al IGP, Olărescu Lucian declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 5r-165/2024 din 16 octombrie 2024, și se menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Băbălău Denis

Judecător Schibin Vladislav

Judecător Buzu Elisaveta